

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Elena Covalenco,

Judecătorii - Constantin Alerguș, Nadejda Toma, Petru Moraru, Ion Guzun

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Vadim Gligor în interesele inculpaților Bucliș Leonid, Tașciuc Nicolai și Musarevschi Evgheni, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Glodeni din 23 ianuarie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Bucliș Leonid Dumitru,

născut la 19.01.1973, originar din s. Ciuciulea r-nul Glodeni, domiciliat în or. Glodeni str. V. Lupu 63 ap.3,

Tașciuc Nicolai Anatoli,

născut la 10.03.1979, originar din s. Iabloana r-nul Glodeni, domiciliat mun. Bălți, str. Glinca, 4 ap.4,

și

Musarevschi Evgheni Valeri,

născut la 21.07.1978, originar și domiciliat în or. Glodeni str. V. Alecsandri, 9.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 16 februarie 2010 - pînă la 23 ianuarie 2012 (instanța de fond);
2. de la 16 martie 2012 - pînă la 21 decembrie 2012, de la 19 iunie 2013 - pînă la 26 noiembrie 2014 (instanța de apel);
3. de la 14 martie 2013 - pînă la 28 mai 2013, de la 02 aprilie 2015 - pînă la 02 iunie 2015 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Glodeni din 23 ianuarie 2012, procesul penal în privința lui Bucliș Leonid învinuit de comiterea

infracțiunilor prevăzute la art.327 alin. (1), 328 alin. (2) lit. a),c), 309¹ alin. (3) lit. c), 328 alin. (2) lit. a), 179 alin. (3) lit. a), 360 alin. (2) Cod penal și procesul penal în privința lui Tașciuc Nicolai și Musarevschi Evgheni învinuiți de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 327 alin. (1), 328 alin. (2) lit. a),c) Cod penal, a fost încetat, din motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

2. De către organul de urmărire penală, **Bucliș Leonid** a fost învinuit de faptul că deținând, conform ordinului MAI nr. 205 EF din 08.05.2009, funcția de șef al secției poliției criminale a CPR Glodeni, fiind persoană cu funcție de răspundere, la data de 22.05.2009, ora 15⁰⁰, avînd intenția de a provoca dureri și suferințe fizice cet. Sabajuc Igor, bănuindu-l de comiterea unui furt, cu scopul de a obține de la acesta informații și mărturii cu privire la persoane, care au săvîrșit furtul din gospodăria cet. Ursac Tudor, locuitor al s. Funduri Vechi, r-nul Glodeni, în incinta CPR Glodeni, la etajul 3, pe str. Tricolorului nr. 6, contrar prevederilor art. 3 CEDO, art. 24 din Constituția R.Moldova, art. 10 alin. (3) din Codul de procedură penală, l-a torturat pe cet. Sabajuc Igor, aplicîndu-i multiple lovituri cu bastonul de cauciuc, cu pumnii și picioarele, provocîndu-i conform raportului de constatare medico-legală nr. 154 din 28.05.2009, vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății. Ulterior, Bucliș Leonid, i-a legat mîinile cu un fular, și l-a ridicat pe o bară metalică unde i-a îmbrăcat pe față o mască antigaz și l-a torturat cu curent electric, forțîndu-l să scrie declarații împotriva sa și a tatălui său, Sabajuc Iurie, referitor la furtul comis în s. Funduri Vechi, apoi, partea vătămată la indicația lui Bucliș Leonid, a fost lipsită ilegal de libertate în incinta CPR Glodeni pînă la data de 23.05.2009, ora 09⁰⁰, fiind lăsat să doarmă peste noapte sub supraveghere într-o cameră din subsolul comisariatului de poliție.

Tot el, Bucliș Leonid, a fost învinuit de faptul că, la data de 22.05.2009, aproximativ la ora 15⁰⁰, activînd în aceeași funcție, încălcînd aceleași prevederi legale sus menționate, avînd intenția de a provoca dureri și suferințe fizice cet. Magnovid Valentin, locuitor al s. Funduri Vechi, r-nul Glodeni, bănuindu-l de comiterea unui furt în aceeași localitate, în incinta aceleiași comisariat la etajul 3, într-un birou al poliției criminale și în biroul nr. 23, contrar prevederilor art. 3 CEDO, prevederilor art. 4, 15 ale Legii Republicii Moldova "Cu privire la poliție" nr. 416-XII din 18.12.1990, l-a reținut și i-a aplicat lovituri cu bastonul de cauciuc, cu palmele peste față, forțîndu-l să scrie declarații împotriva cet.

Sabajuc Igor și Sabajuc Iurie, referitor la furtul comis în s. Funduri Vechi, r-nul Glodeni, în gospodăria cet. Ursac Tudor, cauzându-i părții vătămăte conform raportului de expertiză medico-legală nr. 116/D din 02.12.2009 - vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Bucliș Leonid, de către organul de urmărire penală a fost învinuit pentru faptul că, la data de 22.05.2009, la ora 22³⁰, fiind în baza art.123 alin. (1) Cod penal, persoană cu funcție de răspundere, investită cu drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorităților publice, l-a telefonat pe Sabajuc Iurie, căruia i-a solicitat în mod de urgență să se prezinte la CPR Glodeni cu buletinul de identitate al său și a feciorului său, Sabajuc Igor, însă Sabajuc Iurie nu s-a prezentat, deoarece era deja târziu și nu dispunea de transport. Ulterior, la ora 23⁰⁰ - 23³⁰, Bucliș Leonid, s-a deplasat în s. Funduri Vechi, r-nul Glodeni, unde, folosindu-se de situația de serviciu, a intrat fără voie în casa cet. Sabajuc Iurie, și cu scopul de a depista banii sustrași din gospodăria cet. Ursac Tudor, a controlat prin dulapuri și prin haine, i-a făcut percheziție corporală, fără a întocmi un proces-verbal și fără a-i prezenta vre-o ordonanță în legătură cu percheziția efectuată.

De către organul de urmărire penală Bucliș Leonid, a fost învinuit în aceia că, la data de 22.05.2009, la ora 22³⁰, din casa care aparține cet. Sabajuc Iurie, sub pretextul depistării banilor sustrași din gospodăria cet. Ursac Tudor, urmărind scopul limitării dreptului la libera circulație a persoanei nominalizate, fără a întocmi acte de ridicare, ilegal a luat dintr-un dulap pașaportul seria A nr.2270872, eliberat la 01.02.2006, pe numele cet. Sabajuc Igor, iar anterior la aceeași dată a luat pașaportul seria A 3198157, eliberat la 17.08.2007 de oficiul 00 Chișinău și buletinul de identitate seria A 09042657, eliberat la 22.04.2005 de oficiul 09 Glodeni pe numele cet. Magnovid Valentin, acte care ulterior nu au fost întoarse posesorilor, dar predate ofițerului secției urmărire penală, căpitan de poliție Acru Iurie.

De către organul de urmărire penală *Bucliș Leonid, Musarevschi Evgheni* și *Tașciuc Nicolai*, au fost învinuiți de faptul că fiind persoane cu funcție de răspundere, primul activînd în funcția de șef al SPC al CPR Glodeni, în gradul de maior de poliție, Musarevschi Evgheni, activînd în funcția de inspector al SPC al CPR Glodeni, în gradul de căpitan de poliție, iar Tașciuc Nicolai deținînd funcția de inspector superior al SPC a CPR Glodeni, în gradul de căpitan de poliție, prin înțelegere prealabilă, la indicația Comisarului adjunct

pentru lucru operativ a CPR Glodeni Nemerenco Pavel, efectuînd măsuri operativ-investigative pe cauzele penale nr. 2009090136 și nr. 2009090137, intentate în baza art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal în privința persoanelor necunoscute, care au sustras bunuri de la vilele kilometrului al 13-lea, pentru descoperirea infracțiunilor date, dispunînd de informație operativă, s-au deplasat de sine stătător cu automobilul de serviciu de model VAZ 2107 cu n/î MAI 2078, fără indicația în scris a Organului de Urmărire Penală, la cet. Britcaru Andrei în mun. Bălți, str. Mircea cel Bătrîn, 73, B ap.3, unde Musarevschi Evgheni și Tașciuc Nicolai împreună cu cet. Crețu Vasile, au plecat spre apartamentul cet. Britcaru Andrei, iar Bucliș Leonid a rămas în automobilul de serviciu.

Din apartamentul nr. 3 de pe str. Mircea cel Bătrîn, 73B a ieșit cet. Britcaru Andrei, care se afla împreună cu fratele său Britcaru Ion, la care, Tașciuc Nicolai și Musarevschi Evgheni, urmărind scopul reținerii ilegale a cet. Britcaru Andrei fără a prezenta legitimațiile de serviciu, i-au aplicat ultimului cătușele, iar Musarevschi Evgheni a intrat ilegal în apartamentul acestuia.

Ulterior, cet. Britcaru Andrei a fost urcat forțat în automobilul poliției de către Musarevschi Evgheni și Tașciuc Nicolai, unde, șeful SPC, Bucliș Leonid, acceptînd acțiunile ilegale de reținere cu aplicarea cătușelor și de escortare a primului în CPR Glodeni, pentru a-i impune participarea lui la săvîrșirea infracțiunilor nominalizate, fiind la volanul automobilului de serviciu, l-a transportat în CPR Glodeni. În rezultatul aplicării cătușelor de fier, lui Britcaru Andrei, conform raportului de expertiză medico-legală nr.310D/I din 22.09.2009, i-au fost pricinuite vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Astfel, Bucliș Leonid, Musarevschi Evgheni și Tașciuc Nicolai, profitînd de funcția lor autoritară, prin abuz de serviciu, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, încălcînd flagrant prevederile art.2, 4 și 12 din Legea RM nr.416-XII din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, atît în automobilul de serviciu, cît și în biroul de serviciu al CPR Glodeni, folosind mijloace de constrîngere fizică și psihică pentru a-l determina pe Britcaru Andrei să recunoască participarea sa la săvîrșirea a două furturi comise în sectorul de vile de la kilometrul al 13-lea al traseului Bălți-Glodeni, ulterior, l-au reținut ilegal și l-au privat de libertate de la ora

11⁰⁰ pînă la ora 17⁰⁰, ținîndu-l fără mîncare și apă, ultimul neavînd posibilitatea de a anunța rudele sau un apărător privind aflarea sa la poliție, prin ce i-au fost cauzate părții vătămate daune în proporții considerabile, manifestate prin impunerea persoanei să recunoască o infracțiune ce nu a fost săvîrșită de el, lezarea prin aceasta a imaginii poliției ca organ de drept al autorităților publice, chemat să apere pe baza respectării stricte a legilor, viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime.

De asemenea, la indicația lui Bucliș Leonid, cet. Britcaru Andrei a fost transportat pînă la kilometrul al 13-lea al traseului Bălți-Glodeni, de către Tașciuc Nicolai, în rezultat partea vătămată fiind obligată să parcurgă pe jos o distanță de aproximativ 20 km, astfel fiindu-i cauzate daune în proporții considerabile, manifestate în impunerea persoanei să recunoască o infracțiune ce nu a fost săvîrșită de el, cu aplicarea violenței și torturii, lezarea prin aceasta a imaginii poliției ca organ de drept al autorităților publice, chemat să apere pe baza respectării stricte a legilor viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime.

3. Nefiind deacord cu sentința, cu apeluri au contestat-o:

- acuzatorul de stat, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care:

Bucliș Leonid să fie condamnat în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare; în baza art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, la 3 ani închisoare; în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal la 7 ani închisoare; în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare; în baza art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art.360 alin. (2) Cod penal la 2 ani închisoare, iar prin aplicarea prevederilor art.84 Cod penal, definitiv să-i fie stabilită pedeapsa de 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și privarea de dreptul de a exercita funcții în organele MAI pe termen de 5 ani;

Musarevschi Evgheni și Tașciuc Nicolai să fie condamnați în baza art. 327 alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare, fiecare și în baza art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal la 3 ani închisoare, fiecare, iar prin aplicarea art. 84 Cod penal, definitiv să le fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3

ani, fiecare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe termen de 3 ani, fiecare.

În argumentarea apelului declarat procurorul a invocat că, concluzia instanței de fond privind prejudicierea doar a imaginii poliției ca organ de drept este eronată, or, în speță, prin acțiunile sale, inculpații au adus un prejudiciu persoanei, adică părților vătămate, Magnovid Valentin, Sabajuc Igor, Sabajuc Iurie și Britcaru Adnrei.

- inculpații Bucliș Leonid, Musarevschi Evgheni și Tașciuc Nicolai, care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe toate capetele de învinuire, pe motiv că nu au săvârșit infracțiunile incriminate, au acționat în strictă conformitate cu legea, iar probele prezentate de procurori au fost falsificate în scop de răzbunare, din motivul existenței unor conflicte între conducerea Procuraturii Glodeni și conducerea Comisariatului de poliției Glodeni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2012, apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate.

5. În argumentarea soluției adoptate Colegiul penal a reținut că, instanța de fond a cercetat amplu probele prezentate de părți și just a ajuns la concluzia de încetare a procesului penal intentat în privința lui Bucliș Leonid, Tașciuc Nicolai și Musarevschi Evgheni, din motiv că există circumstanțe care exclud tragerea lor la răspundere penală.

6. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, argumentând că procesul penal intentat în privința inculpaților neîntemeiat a fost încetat, fapt prin care li s-au încălcat grav drepturile părților vătămate. Totodată, s-a menționat că instanța de apel greșit a reținut că urmărirea penală a fost efectuată cu încălcarea competenței materiale, fiind încălcate prevederile art.270 Cod de procedură penală. În speță, competent să efectueze urmărirea penală era organul de urmărire penală al Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 mai 2013, recursul acuzatorului de stat a fost admis, casată total hotărârea

contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

8. În argumentarea deciziei sale instanța de recurs a constatat că, concluzia instanțelor ierarhic inferioare este pripită, deoarece la momentul efectuării urmăririi penale, conform art. 269 Cod de procedură penală (red. 14.03.03), CCCEC era competent să efectueze urmărirea penală în privința infracțiunilor prevăzute de art.327-329 Cod penal, în cazurile în care prejudiciul a fost cauzat în exclusivitate autorităților și instituțiilor publice, întreprinderilor de stat sau bugetului public național, în speță însă, acțiunile inculpaților au fost îndreptate împotriva persoanelor fizice și daunele s-au cauzat drepturilor și intereselor acestora.

Totodată, Colegiul a mai constatat că, învinuirea inculpaților le-a fost înaintată pînă la intrarea în vigoare a modificărilor efectuate în art. 269 Cod de procedură penală, iar legislația procesual-penală nu are caracter retroactiv, astfel că concluzia instanței de apel referitor la faptul că modificările operate în articolul nominalizat, prin care organului de urmărire penală al CNA i-a fost dată în competență exclusivă efectuarea urmăririi penale în privința infracțiunilor prevăzute la art. 324-335 Cod penal, și respectiv au fost încălcate prevederile privind competența exercitării urmăririi penale, este eronată.

Referitor la învinuirea înaintată lui Bucliș Leonid în baza art.309¹ alin. (3) lit. c), art. 179 alin. (3) lit. a), art. 360 alin. (2) Cod penal, competent de a efectua urmărirea penală era organul de urmărire penală al Comisariatului de poliție Glodeni și procurorul din cadrul Procuraturii Glodeni, atît după competența teritorială, materială, cît și după calitatea subiectului acestei infracțiuni, astfel că concluzia instanței de apel, precum că urmărirea penală ține de competența mai multor organe de urmărire penală și s-a încălcat competența după materie, fapt care atrage nulitatea actelor procedurale, la fel este neîntemeiată.

9. Rejudecînd cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 noiembrie 2014, apelurile declarate de inculpații Tașciuc Nicolai, Bucliș Leonid și Musarevschi Evgheni au fost respinse ca nefondate.

Apelul acuzatorului de stat a fost admis, casată parțial sentința contestată, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Procesul penal în privința lui Bucliș Leonid, Tașciuc Nicolai și Musarevschi Evgheni în baza art. 328 alin. (2) lit. a),c) Cod penal, a fost încetat în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din motiv că există circumstanțe care exclud atragerea la răspundere penală.

Procesul penal în privința lui Bucliș Leonid, Tașciuc Nicolai și Musarevschi Evgheni în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, a fost încetat din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut la art. 60 Cod penal.

Procesul penal în privința lui Bucliș Leonid în baza art. 179 alin. (3) lit. a) și art. 360 alin. (2) Cod penal, a fost încetat din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală prevăzut la art. 60 Cod penal.

Bucliș Leonid a fost condamnat:

- în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul MAI pe un termen de 3 ani;
- în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul MAI pe un termen de 3 ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de-a ocupa funcții în cadrul MAI pe un termen de 3 ani.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Bucliș Leonid a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

În rest dispozițiile sentinței contestate au fost menținute.

10. În argumentarea soluției pronunțate instanța de apel a constatat comiterea de către Bucliș Leonid, Tașciuc Nicolai și Musarevschi Evgheni a infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (1) Cod penal în privința părții vătămate Britcaru Andrei, descrise în rechizitoriu, concluzionând totodată că urmărirea penală în baza art. 328 alin. (2) lit. a),c) Cod penal, referitor la partea vătămată Britcaru Andrei, urmează a fi încetată din motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, dat fiind faptul că procurorul nu a susținut învinuirea în partea respectivă, solicitând încetarea procesului penal în privința inculpaților.

La fel, Curtea de apel a constatat faptele și circumstanțele comiterii de

către Bucliș Leonid a infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), 179 alin. (3) lit. a), 360 alin. (2) Cod penal, invocate în rechizitoriu și a conchis că instanța de fond la soluționarea cauzei nu a respectat normele procesuale, nu a verificat complet și sub toate aspectele în mod obiectiv circumstanțele cauzei, și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, soluția instanței de fond privind încetarea procesului penal pe aceste capete de învinuire fiind eronată și contrară prevederilor legale.

În continuare, deși instanța de apel a constatat faptele și circumstanțele comiterii de către Bucliș Leonid a infracțiunii de tortură în privința părții vătămate Sabajuc Igor, invocate în rechizitoriu, aceasta a conchis că, ținând cont de prevederile art. 325 alin. (1) Cod penal, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, și nu în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal după cum i-a fost înaintată învinuirea, sau în baza art. 309¹ alin. (3) lit. e) Cod penal, după cum a solicitat partea acuzării în cadrul instanței de apel, argumentând că lui Bucliș Leonid nu i-a fost descrisă învinuirea cu agravanta prevăzută la lit. c) *"de două sau mai multe persoane"*, la fel acestuia nu i-a fost înaintă învinuirea cu agravanta prevăzută la lit. e) al normei de drept menționate.

În motivarea soluției adoptate Colegiul penal a conchis că, deși inculpații nu și-au recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor imputate, vinovăția acestora este dovedită pe deplin prin declarațiile părților vătămate Britcaru Andrei, Sabajuc Igor, Sabajuc Iurie și Mognovid Valentin, a martorilor Ciornîi Ivan, Crețu Iulia, Juvghină Valentin, Britcaru Aurica, Britcaru Ivan, Crețu Iulia, Lupușor Marcel, Clipii Viorica, Certan Ivan, Ursac Viorel, precum și prin materialele cauzei cercetate în cadrul instanței de fond și în instanța de apel.

În continuare, instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 16 alin. (3), 53 lit. g), 60 alin. (2) Cod penal și art. 275 alin. (1) pct. 4), 285 alin. (2), (7), 332 alin. (1) Cod de procedură penală, a conchis că în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, procesul penal în privința lui Bucliș Leonid, Tașciuc Nicolai și Musarevschi Evgheni în baza art. 327 alin. (1) Cod penal și procesul penal în privința lui Bucliș Leonid în baza art. 179 alin. (3) lit. a), 360 alin. (2) Cod penal urmează a fi încetat.

La stabilirea pedepsei lui Bucliș Leonid în baza art. 309¹ alin. (1), 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, Curtea de Apel ținând cont de prevederile art. 61 alin. (2), 75 Cod penal, a conchis că corectarea inculpatului poate avea loc fără izolarea acestuia de societate, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal.

11. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești pronunțate în cauză, cu recurs ordinar le-a contestat avocatul Gligor Vadim în numele inculpaților Bucliș Leonid, Tașciuc Nicolai și Musarevschi Evgheni, care a solicitat casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe toate capetele de învinuire, deoarece în acțiunile inculpaților lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a menționat următoarele:

- instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare după o sentință de achitare fără a respecta prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală;

- în textul deciziei instanței de apel nu a fost constatat în ce constă interesul inculpaților la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 Cod penal;

- instanța de apel constatând ca fiind dovedită fapta săvârșită de inculpați în baza art. 327 alin. (1) Cod penal greșit a reținut în acțiunile acestora "profitând de funcția lor autoritară, prin abuz de serviciu, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege...", fără a ține cont că depășirea atribuțiilor de serviciu acordate prin lege este un element al laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 328 Cod penal;

- acuzatorul de stat nu a concretizat învinuirea înaintată inculpaților atribuindu-le statut de persoană publică, așa cum prevăd dispozițiile art. 327 alin. (1), 328 alin. (2) și 123 alin. (2) Cod penal, astfel că în speță lipsește subiectul special prevăzut la normele menționate;

- Curtea Supremă de Justiție în decizia nr. 1ra-641/2014 din 06.05.2014, a menționat că acuzatorul de stat nu a modificat învinuirea înaintată inculpaților incriminându-le că au comis fapta fiind persoane publice, lăsându-le calitatea specială de persoane cu funcție de răspundere, fapt care contravine prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal;

- în textul deciziei contestate, instanța a reținut în sarcina lui Bucliș Leonid comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) lit. a) Cod penal,

iar în dispozitivul deciziei l-a condamnat pe acesta în baza art. 328 alin. (2) lit.

a) Cod penal;

-instanța de apel contrar prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, deși a constatat ca fiind dovedită fapta de tortură comisă de Bucliș Leonid cu agravanta "cu folosirea unor instrumente speciale de tortură, sau alte obiecte special adaptate în acest scop" în dispozitivul deciziei îl condamnă pe ultimul în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, or, în cazul în care instanța de apel l-a condamnat pe inculpat în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, aceasta urma să constate fapta prevăzută anume de această normă;

-instanța de apel l-a condamnat pe Bucliș Leonid în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, fără a ține cont de faptul că aceasta este o infracțiune mai puțin gravă, și la data pronunțării deciziei deja expirase termenul de prescripție de atragere la răspundere penală.

12. Judecând recursul în raport cu actele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi admis parțial, din următoarele considerente:

Analizând decizia instanței de apel contestată Colegiul atestă faptul că, instanța de apela examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, atât ale apărării, cât și ale acuzării, fapt ce face ca concluzia instanței de apel privind vinovăția lui Bucliș Leonid, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (3) lit. a), 327 alin. (1), 328 alin. (2) lit. a), 360 alin. (2) și 309¹ alin. (1) Cod penal, precum și vinovăția lui Tașciuc Nicolai și Musarevschi Evgheni în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul hotărârii instanței de apel, care în coroborare demonstrează complet vina inculpaților în faptele incriminate, astfel Colegiul consideră justă concluzia instanței de apel referitor la corectitudinea stabilirii stării de fapt și calificării acțiunilor inculpaților.

Colegiul consideră că, motive de casare a deciziei instanței de apel cât privește starea de fapt și de drept nu sunt, concluzia despre vinovăția lui Bucliș Leonid, Tașciuc Nicolai și Musarevschi Evgheni în baza art.327 alin.

(1) Cod penal, este legală și întemeiată care se bazează pe cumulul de probe legal administrate și amplu analizate, și anume: declarațiile părții vătămate Britcaru Andrei, a martorilor Ciornîi Ivan, Crețu Iulia, Britcaru Aurica, Britcaru Ivan, precum și prin actele cauzei: ordonanța privind pornirea urmăririi penale din 12.08.2009, ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 13.08.2009, procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 17.08.2009, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.09.2009, procesul-verbal de examinare a obiectului din 09.09.2009, procesul-verbal de percheziție din 14.08.2009 cu tabelul foto, raportul de expertiză medico-legală nr. 310 D/I din 22.09.2009, extrasul din ordinul MAI din 08.05.2009, procesele-verbale de confruntare între Britcaru Andrei, Bucliș Leonid, Musarevschii Evgheni și Nimerenco Pavel din 28.10.2009.

Totodată, instanța de recurs consideră că concluzia instanței de apel referitor la constatarea vinovăției lui Bucliș Leonid în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (3) lit. a), 328 alin. (2) lit. a), art. 360 alin. (2) și 309¹ alin. (1) Cod penal, la fel este justă și întemeiată, iar instanța de apel corect a pus la baza concluziei adoptate următoarele probe: declarațiile părților vătămate Sabajuc Igor, Sabajuc Iurie și Mognovid Valentin, a martorilor Lupușor Marcel, Clipii Viorica, Certan Ivan, Ursac Viorel, precum și actele cauzei plîngerile părților vătămate din 01.06.2009, procesul-verbal de examinare a obiectului din 04.06.2009, procesele-verbale de ridicare din 02.06.2009, 02.07.2009 și din 06.09.2009, procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 23.06.2009, din 04.07.2009, din 15.07.2009, citația pe numele lui Mognovid Valentin, ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictate la cauza penală din 02.07.2009, procesul-verbal de recunoaștere a obiectelor din 06.07.2009 și din 03.07.2009, procesul-verbal de percheziție din 05.06.2009, rapoartele de expertiză medico-legale nr. 408 din 22.07.2009, nr. 115/D și nr. 116/D din 02.12.2009.

Astfel, Colegiul penal conchide că, deși inculpații pe parcursul întregului proces penal au avut o poziție unică de nerecunoaștere a vinei în cele incriminate, instanța de apel corect și întemeiat a conchis că aceasta nu generează achitarea ultimilor, or în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe care înlătură dubiul judiciar și dovedesc incontestabil legătura causală între faptele comise, acțiunile făptuitorilor și consecințele survenite. Astfel, versiunea inculpaților a fost combătută prin probe pertinente, concludente,

utile și veridice, iar pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată s-a stabilit cu certitudine că în acțiunile inculpaților Musarevschi Evgheni, Tasciuc Nicolai și Bucliș Leonid se întrunesc elementele constitutive ale componentelor de infracțiune prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, iar în acțiunile lui Bucliș Leonid și elementele constitutive ale componentelor de infracțiune prevăzute de art. 179 alin. (3) lit. a), 328 alin. (2) lit. a), art. 360 alin. (2) și 309¹ alin. (1) Cod penal.

Argumentul recurentului, precum că instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare după o sentință de achitare fără a respecta prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit îl consideră neîntemeiat deoarece, în speță, instanța de fond a pronunțat la data de 23.01.2012, o sentință de încetare a procesului penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și nu o sentință de achitare, așa cum prevede art. 390 Cod de procedură penală. Prin urmare, instanța de apel aplicând prevederile art.415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, corect a casat parțial sentința instanței de fond și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Un alt argument invocat de apărare este acela că în speță nu a fost constatat în ce constă interesul personal al inculpaților, fapt ce duce la lipsa laturii obiective a infracțiunii prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal.

La acest capitol instanța de recurs relevă că în sensul art. 327 Cod penal, prin "*alte interese personale*" se are în vedere exclusiv năzuința obținerii unor avantaje nepatrimoniale.

În speță, în acțiunile inculpaților este prezentă latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta infracțională a fost exprimată prin acțiune de folosire a situației de serviciu, cu cauzarea de daune prejudiciabile părții vătămate Britcaru Andrei și intereselor ocrotite de lege, de asemenea există legătura cauzală dintre fapta inculpaților și urmările prejudiciabile.

În partea ce ține de „*alte interese personale*” Colegiul menționează că acesta este element obligatoriu a laturii subiective, care de altfel, tot a fost realizat prin năzuința inculpaților de a obține unele avantaje nepatrimoniale și anume de a fi promovați în funcții, primirea premiilor, acordarea gradelor înainte de termen și altele, fapt confirmat prin informația parvenită de la

Inspectoratul de Poliție Glodeni nr. 656 din 25.03.2014 (f.d.8, vol. VI.)

Asupra argumentului recurentului că instanța de apel constatând ca fiind dovedită fapta săvârșită de inculpați în baza art. 327 alin. (1) Cod penal greșit a reținut în acțiunile acestora "profitând de funcția lor autoritară, prin abuz de serviciu, depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege... l-au reținut pe cet. Britcaru Aandrei, l-au privat de libertate, l-au ținut fără mîncare, apă..", fără a ține cont că depășirea atribuțiilor de serviciu acordate prin lege este un element al laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 328 Cod penal, Colegiul penal relevă următoarele:

Deși, instanța de apel în decizia adoptată a reținut în acțiunile inculpaților semnul calificativ prevăzut la art. 328 Cod penal "*depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege*" prin faptul dat inculpaților nu le-a fost agravată situația, aceștia fiind condamnați doar în baza art. 327 alin. (1) Cod penal.

Următorul argument invocat de avocatul Gligor Vadim în numele inculpaților este acela că acuzatorul de stat nu a concretizat învinuirea înaintată inculpaților atribuindu-le statut de persoană publică, așa cum prevăd dispozițiile art. 327 alin. (1), 328 alin. (2) și 123 alin. (2) Cod penal, astfel că în speță lipsește subiectul special prevăzut la normele menționate.

Colegiul penal consideră că argumentul invocat nu poate fi reținut și urmează a fi respins deoarece, la momentul comiterii infracțiunilor prevăzute la art. 327 alin. (1), 328 alin. (2) Cod penal, inculpații aveau în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal (red.2002) statut de subiect special "persoană cu funcție de răspundere". Totodată, instanța de recurs relevă că, după modificările art. 123 Cod penal (din 02.12.2011), aceștia în continuare și-au păstrat statutul de subiecți speciali ai infracțiunilor în baza cărora au fost condamnați, or prin "*persoană publică*" în sensul art. 123 alin.(2) Cod penal (red.2011) se înțelege funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special. În speță, inculpații în virtutea funcțiilor deținute la momentul comiterii infracțiunilor incriminate se atribuiau la categoria (colaboratorului apărării, securității naționale și ordinii publice).

În continuare, instanța de recurs relevă că decizia CSJ nr. 1ra-641/2014 din 06.05.2014, la care face trimitere recurentul, nu este relevantă la speța

supusă judecării, or în cauza nominalizată inculpații la momentul comiterii infracțiunii incriminate dețineau funcția de consilieri locali, care după modificările operate la art. 123 Cod penal (din 03.02.2012) nu se atribuia la sintagma "persoană publică" dar la "persoană cu funcție de demnitate publică", astfel că învinuirea în speța dată le-a fost înaintată inculpaților în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, care după modificările din 23.12.2013, prevede "săvârșirea de către *o persoană publică*" a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege (...)" astfel că în textul normei date sintagma „persoană cu funcție de răspundere” a fost substituită cu sintagma „persoană publică”.

În speța supusă judecării, Bucliș Leonid, Tașciuc Nicolai și Musarevschi Evgheni la data comiterii infracțiunii dețineau funcția de polițiști, care nu influențează calitatea specială de "persoană publică" pentru care legiuitorul, ulterior, după comiterea faptelor a prevăzut tragerea la răspundere penală atât în baza art. 327 cât și în baza art. 328 Cod penal.

Cît privește motivul invocat de avocatul Gligor Vadim în numele inculpaților referitor la faptul că în textul deciziei contestate instanța de apel a reținut în sarcina lui Bucliș Leonid comiterea infracțiunii de depășirea atribuțiilor de serviciu încadrînd fapta în baza art. 328 alin. (1) lit. a) Cod penal, pe cînd în dispozitivul deciziei l-a condamnat pe acesta în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, Colegiul relevă că în partea constatatoare a deciziei a fost comisă o eroare materială, greșit indicîndu-se "*alin. (1) lit. a)*", pe cînd corect urmează a fi citit "*alin. (2) lit. a)*", or, la alin. (1) al art. 328 Cod penal, nu se conține agravanta reținută și constatată în acțiunile lui Bucliș Leonid "acțiuni însoțite de aplicarea violenței". Totodată Colegiul relevă că instanța de apel deși în partea descriptivă a comis eroarea materială menționată, în dispozitivul hotărîrii adoptate corect l-a condamnat pe Bucliș Leonid în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Referitor la argumentul recurentului în ce privește faptul că instanța de apel contrar prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală deși a constatat ca fiind dovedită fapta de tortură comisă de Bucliș Leonid cu agravanta "cu folosirea unor instrumente speciale de tortură, sau alte obiecte special adaptate în acest scop" în dispozitivul deciziei îl condamnă pe ultimul în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, Colegiul penal îl respinge ca neîntemeiat,

or instanța ierarhic inferioară, detaliat și argumentat și-a motivat soluția adoptată pe acest capăt de învinuire, soluție care în viziunea instanței de recurs este justă, nefiind necesară reluarea ori completarea argumentelor deja expuse în decizia recurată.

Totodată, conform art. 435 alin.(1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea parțială a hotărîrii atacate și cu dispunerea încetării procesului penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărîri ilegale, totodată, instanța de recurs este în drept să verifice dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Cu referire la condamnarea lui Bucliș Leonid în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, instanța de recurs constată că, instanța de apel deși a examinat complet și obiectiv toate probele administrate la dosar și le-a verificat sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia instanței privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii date, să fie justă și întemeiată, însă nu a ținut cont de prevederile art.60 alin. (1) pct. b) Cod penal, care erau aplicabile în privința inculpatului, deoarece modificările operate la alin. (8) al articolului menționat, care stipulează că prescripția nu se aplică persoanelor care au săvîrșit infracțiuni de tortură, tratament inuman sau degradant, au fost introduse după comiterea de către Bucliș Leonid a infracțiunii incriminate și ținînd cont de prevederile art. 10 Cod penal, nu au efect retroactiv.

Reieșind din cele menționate mai sus, Colegiul conchide că, în sarcina instanței de apel era de a constata survenirea prescripției tragerii răspunderii penale în privința lui Bucliș Leonid în baza art. 60 Cod penal, iar finalitatea soluției pronunțate urma să fie conformă prevederilor art. art. 415 alin. (1) pct. 2), 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică încetarea procesului penal în cazul în care există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

În această ordine de idei, este de menționat că, legiuitorul pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (1) Cod penal, a prevăzut pedeapsa maximă de 5 ani închisoare, iar prin prisma art. 16 Cod penal, aceasta se încadrează în categoria infracțiunilor mai puțin grave.

În continuare, Colegiul penal lărgit reține că potrivit materialelor dosarului, din momentul comiterii faptei prevăzută de norma penală în baza căreia Bucliș Leonid a fost condamnat - 22.05.2009 și pînă la data pronunțării deciziei – 26.11.2014, s-a scurs un termen mai mare de 5 ani, iar în raport cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, prescripția tragerii la răspundere penală pentru infracțiunile mai puțin grave expiră după 5 ani.

Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii instanței de judecată, prevederi stipulate în art. 60 alin. (2) Cod penal.

Așadar, la momentul judecării cauzei de către instanța de apel, termenul de prescripție de 5 ani era deja expirat, iar în conformitate cu prevederile art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, procesul penal urma să fie încetat.

Necătînd la cele menționate, instanța de apel l-a condamnat pe Bucliș L. pe acest capăt de învinuire (art. 309¹ alin. (1) Cod penal), cu toate că lipsea cadrul legal de aplicare a pedepsei penale în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, astfel fiindu-i încălcat un drept fundamental prevăzut de art. 7 CEDO – nici o pedeapsă fără lege.

Totodată, la alin. (2) din dispoziția aceleiași norme, legislatorul determină nemijlocit momentul scurgerii prescripției, dar și a încetării scurgerii acesteia, care sunt marcate de ziua săvârșirii infracțiunii și respectiv – rămînerea definitivă a hotărîrii instanței de judecată, în speță decizia instanței de apel în conformitate cu prevederile art. 466 alin. (3) Cod de procedură penală a rămas definitivă la data pronunțării deciziei.

Astfel, din circumstanțele sus indicate rezultă că fapta inculpatului Bucliș Leonid pe capătul de învinuire în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, cade sub incidența prevederilor art. 60 Cod penal, cu întrunirea elementului cronologic și al celui juridic – factori care determină instanța de recurs de a constata că este oportună invocarea instituției prescripției tragerii la

răspundere penală în privința inculpatului Bucliș Leonid pe acest capăt de învinuire.

Generalizând cele relatate anterior, instanța de recurs ajunge la concluzia că recursul avocatului Gligor Vadim în numele inculpaților urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri

13. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Vadim Gligor în interesele inculpaților Bucliș Leonid, Tașciuc Nicolai, și Musarevschi Evgheni, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 noiembrie 2014 în privința lui *Bucliș Leonid*, și dispune încetarea procesului penal în baza art.309/1 alin.(1) Cod penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut la art. 60 Cod penal.

Bucliș Leonid se consideră condamnat în baza art.328 alin.(2) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul MAI RM pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite se suspendă condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

În rest se mențin dispozițiile hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 01 iulie 2015.

Președinte

Elena Covalenco

Judecătorii

Constantin Alerguș

Nadejda Toma

Petru Moraru

Ion Guzun